

[Johs. Clausen.]

ud af den politiske Diskussion. Det blev fastslaaet i den Indstilling, som vi afgav til Ministeren, at man foreslog en Kornordning af Hensyn til Beskæftigelsesspørgsmaalet og for at sikre en effektiv Dyrkning af Danmarks Jord, saa at man gennem en Hævning af Kornprisen kunde være sikker paa, at Høstudbyttet i størst mulig Grad blev udnyttet. Disse Betragtninger har altsaa nu vundet fuldstændig Anklang, og en Kornordning saa nogenlunde paa Linie økonomisk set med den, der blev foreslaaet af Landbokommissionen, vil nu blive vedtaget.

Med Hensyn til Smørordningen har jeg ingen Bemærkninger at gøre ud over, hvad der allerede er fremført af den højtærede Landbrugsminister, og det samme gælder Margarineordningen.

Forslaget om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød er jo en Forlængelse af en tidligere gældende Lov, men der er sket forskellige Ændringer i denne. Der vil fremtidig blive givet et Tilskud af 10 Øre pr. kg til Støtte for Landbruget i de kødproducerende Egne af Landet, og man vil gaa ind for en øget Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen. Jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister om at træffe saa vidtgaaende Foranstaltninger som muligt, da den Reduktion af Besætningerne, som vi nødvendigvis skal ind under, vil være meget formaalstjenlig, hvis man tager fra den Ende af Besætningerne, hvor Tuberkulosen er fremme. Endelig er der i Betænkningen, med Landbrugsministerens Tilslutning, givet Løfte om, at Bundprisen saa vidt muligt skal holdes paa 40 Øre pr. kg for gode Destruktionskøer. Det vilde være heldigt, om man kunde fastholde denne Bundpris. Man maa se dette i Forbindelse med det Prisfald, der har været paa Oksekød gennem Aarene. I 1930 kostede Oksekød af en første Klasses Kø efter Københavns Notering 69 Øre pr. kg, i 1931 faldt Prisen til 38 Øre og i 1932 til 21 Øre. Der bydes altsaa her Befolkningen en meget billig Fødevarer, medens Landbruget kun faar en meget, meget ringe Betaling derfor og slet ingen Betaling, der staar i Forhold til Produktionsprisen. I det hele og store er Forholdet det, at hvis man gaar ud fra Priserne paa Landbrugsprodukter, som er leveret til Landets Befolkning i 1929, og stiller dem i Forhold til Priserne paa de samme Produkter anvendt i samme Mængde i 1933, saa bliver der en Reduktion i Landbrugets Indtægt af disse Fødevarer paa ca. 120 Mill. Kr.

Jeg vil derfor meget indtrængende anmode den højtærede Landbrugsminister om at søge, at det Tilsagn, som Ministeren her har givet, saa vidt muligt maa blive til Virkelighed i den kommende Tid; jeg tror, det maa kunne naas med de Slagteafgifter, som nu er beregnet.

Svinereguleringsforslaget gaar jo kun ud paa at forlænge Landbrugsministerens Bemyndigelse, hvad jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Kapitel V omfatter en udvidet Hjælp til de arbejdsløse og Kapitel VI Fordelingen af Oksekød og Støtte til de trængende til Indkøb af Margarine. Jeg skal heller ikke gaa nærmere ind paa disse Omraader, som den højtærede Socialminister nøje har gennemgaaet. Kapitel VII omhandler et Tillæg af 10 pCt. til den ekstraordinære Indkomstskat for Skatteaaret 1933—34, hvilket ogsaa indgaaende er omtalt.

Jeg maa erkende, at Lovforslaget ikke bringer, hvad mit Parti har ønsket, og hvad vi har arbejdet for. Vi har gentagne Gange paapeget, at man i Tide i den offentlige Husholdning burde have indrettet sig efter de færre Penge, man efterhaanden fik at raade over, og vi maa hævde, at Landbrugets Rentabilitet genoprettes ikke ved det, der her sker. Bl. a. ogsaa af den Grund foreslaar vi, at der nedsættes en Kommission, som nøje skal undersøge en videregaaende Sanering af Landbrugets hele Gældsforhold. Jeg anerkender imidlertid det Arbejde om en fælles stor samlet Opgave, som her har faaet sin Fuldbgyrdelse. Mit Parti valgte at gaa Realiteternes Vej, naa det bedst mulige, og jeg er ikke i Tvivl om, at det nok skal faa Tak derfor. Jeg skal med disse Ord anbefale Forslagene til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

Jensen-Aale: Den ærede sidste Taler sagde i Slutningen af sit Indlæg, at det foreliggende Forslag ikke er fuldt tilfredsstillende for hans Parti. Det kan ogsaa siges for mit Partis Vedkommende, og det maa vel i al Almindelighed kunne siges om et Forlig, idet et Forlig kun kan fremkomme ved, at der gøres Indrømmelser.

Den ærede Ordfører for Venstre (Johs. Clausen) omtalte i Begyndelsen af sin Tale, at Statsministeren allerede i Foraaret havde forudsagt, at Landmændenes Forhold maatte undersøges, og at det førte til, at Landbokommissionen fik til Opgave at undersøge Sagen. Det ærede Medlem fortsatte med at sige, at en Betænkning blev afgivet til Landbrugsministeren, og at der blev fremsat Lovforslag i Folketinget, hvilket naturligvis